

ember f. A., blev det saaledes udtalt, at enhver Besidder af Lehn, Stamhuse eller Fideicommissær skulde være berettiget til, efter truften Overenskomst med Pantthaverne, uden Hensyn til de derimod stridende Bestemmelser i Crectionsbrevet, at afhænde det til Fideicommisset hørende Bøndergods. Det er derved af Thinget bestemt erkjendt, at en saadan Ret til at afhænde Bøndergods kunde erholdes af Besidderen af Lehn eller Fideicommissær, uden at der dengang var Tale om, at de først skulde indhente Samtykke fra Bønderne; den samme Anskuelse er dernæst ogsaa fremtraadt i det Lovudkast, som her ved 3die Behandling er vedtaget under 27de f. M., og hvori de Forbud, der indeholdes i adskillige Crectionsbreve for Besidderne af Lehn eller Stamhuse mod endog blot at anholde om Tilladelse til at afhænde Godset, skulle være ophævede. I det vedtagede Thing saaledes 2 Gange har vedtaget en saadan Bestemmelse, har det ogsaa derved anerkjendt, at Lehnsbesidderne, uden forud at henvende sig til Bønderne, maatte kunne erholde denne Tilladelse. Det er altsaa en ganske ny Idee, der, uden nogenstunde før at være fremkommen under alle disse mange vidtløftige Forhandlinger, der have fundet Sted om denne Sag, nu pludselig kommer frem i nærværende Udcast, og hvortil jeg virkelig ikke finder, at der i Forholdets Natur er mindste Anledning.

Spandet: Ja, vistnok er Ideen ny, men derfor kan den jo gjerne være god; vi kunne jo vedtage Forandringer i hvad der tidligere er bestemt, og hvad den Lov angaaer, som den høitærede Justitsminister omtalte, saa gik den jo ikke ud paa, under hvilke Betingelser det kunde bevilges, men paa at Besidderne skulde kunne sælge uden Bevilling; desuden indeholdt disse Love andre Bestemmelser til Bønderstandens Larv (Hør!); men som ikke fandt Bisald paa et andet Sted; jeg troer derfor ikke, at det kan være nogen Indvending mod nærværende Lovforslag.

J. A. Hansen: Jeg vilde kun dertil sige, at den første af de 2 nævnte Love, hvori det blev vedtaget, at Lehns og Fideicommissbesidderne skulde have Ret til at sælge, kun blev vedtaget her i Thinget ved Siden af en Bestemmelse, som blev tagen i selve Loven, og

som gav Fæsternes Efterkommere Ret til en Tjerededeel af Gaardens Værdi, naar den blev solgt efter Fæsterens Død. Det var altsaa en udtryffeligg Reservation til Fordeel for Fæsterens Afkom, som kun i nærværende Lovforslag fremtraeder under en anden Form, idet man her vil sikke sig Fæsterens Samtykke for Salg kan stee, for at saaledes ogsaa Fæsteren kan sikke sig sin Familjes Bedste. Det er altsaa kun 2 forskjellige Bete, for at naae eet og samme Formaal. Den første gik ud paa direkte at lade Efterkommerne tilflyde en Andeel af Stedets Værdi, og den her foreslaaede gaaer ud paa, at sætte selve Fæsterne istand til igjennem Recorder med Lehnsbesidderne at sikke deres Familie den samme Moderation.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes det Spørgsmaal, om Loven skulde henvises til 2den Behandling, under Afstemning ved Navneopraab, som var begjæret foretagen af Barfod, Alberti, B. Christensen, J. A. Hansen, Ingstrup, Rotwitt, Winther, Sidenius, Hækkerup, Tscherning, Lunde og Høier, hvorved det, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtoges med 38 Stemmer mod 34.

Ja.

Gleerup.	Dyppermann.
Née.	Rasmussen.
Frosund.	Rovsting.
Grønborg.	Rotwitt.
Hansen, J. A.	Schøler, L.
Hermansen.	Sidenius.
Hækkerup.	Simonson.
Høier.	Spandet.
Jensen, Chr.	Sørensen.
Jensen, L.	Tscherning.
Jespersen.	Wegener.
Ingstrup.	Winther.
Johansen.	Alberti.
Knudsen, P.	Barfod.
Kofoed.	Bunzen.
Larsen, Chr.	Christensen, B.
Lunde.	Christensen, J.
Nørgaard.	Clausager.
Olesen.	la Cour.

Nei.

Ostermann.	David.
Damkjer.	Fuglede.